

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: OT/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116000184
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Dutko
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1116000184.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2016, v trestnej veci obžalovaného T. Š., pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods.2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný:
T. Š. nar. XX.XX.XXXX/XXXX F. Q.,
trvale bytom Bratislava, P. E.. Č.. XX,
vo väzbe v ÚVV Bratislava od 10.04.2016,

sa uznáva za vinného,
že

10.04.2016 v čase okolo 04.55 hodiny v Q. na Poštovej ulici na schodisku pri vchode vo VÚB banky si sadol z ľavej strany tam spiacemu poškodenému A. D. a začal mu prehľadávať vrecká na bunde a nohaviciach v snahe nájsť nejaké veci poškodeného, ktoré by si mohol vziať, pričom bol pristihnutý hliadkou Policajného zboru,

t e d a

dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať tento prečin, avšak k dokonaniu prečinu nedošlo,

č í m s p á c h a l

pokus prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona,

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I v predmetnej veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, vyslúchol obžalovaného T. Š., poškodeného A. D., svedkov L. W. a U. B., vykonal dôkaz prehratím obrazového záznamu miesta skutku, oboznámil spisový materiál a v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní súd vykonal výsluchy svedkov a poškodeného kontradiktórnym spôsobom, tak prokurátor ako i obžalovaný a obhajoba mali rovnaké práva vo vzťahu k výpovediam obžalovaného, poškodeného i svedkov.

Počas dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní boli následne odstraňované aj rozpory vo výpovediach svedkov.

Obžalovaný T. Š.Ö. po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. uviedol, že je nevinný, trestný čin nespáchal. Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že v ten deň išiel po Obchodnej ulici v Bratislave, videl tam ležať alebo sedieť chlapca, pri ňom bol nejaký vysoký chlap, mohol mať 38 rokov, niečo tam robil, asi ho prehľadával, po chvíli odišiel. Obžalovaný prišiel k tomu chlapcovi /poškodenému/, snažil sa ho zobudiť a keď sa ho snažili postaviť, prišli policajti a zobrali ho. Dátum udalosti si nespomína, bolo to o 4:30 nad ránom.

Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že ten pán tam sedel a bol opretý o bankomat a mal dole hlavu. Pomáhať mu išiel preto, lebo tam videl pri ňom niekoho stáť, prehľadával ho, keď išiel naspäť asi za tri minúty, tak s išiel za ním /poškodeným/, snažil sa ho postaviť.

Poškodeného neprehľadával, ale ho zdvíhal, vzadu boli policajti a mysleli si, že ho prehľadával.

Poškodený A. D., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedol, že v ten večer oslavovali kamarátkine narodeniny, potom sa aj s kamarátmi presunuli do mesta, niečo pili, potom si už nič nepamätá a pamätá si len to, že ho prebrala policajná hliadka.

Keď ho policajti prebrali, tak sa pýtali, či mu chýbajú veci, kľúče mal, chýbala mu ale peňaženka a mobilný telefón. Obžalovaného nepozná, nepamätá sa na neho.

Svedok L. W., na hlavnom pojednávaní pred súdom uviedol, že v ten večer vykonával hliadku ako príslušník polície, boli s kolegom v služobnom motorovom vozidle. Nad ránom prechádzali po Obchodnej ulici smerom k Hurbanovmu námestiu, keď prechádzali popri križovatke na rohu kde je VUB, tam sa otočil, lebo vo výklenku, kde je aj bankomat, na ďalšom výklenku, tam často spávajú nejakí opilci. Videl v tom výklenku sediaceho muža, ktorý mal padnutú hlavu, vedľa neho bol ďalší, skláňal sa nad ním a vyzeralo to, že ruky ma na ňom položené. Okamžite sa otočil s autom, zastavil a videl, že ten muž ktorý sa predtým skláňal nad tým druhým, odchádza smerom na Námestie SNP dole. Vyzval ho, aby zastavil, on uposlúchol, legitimoval ho, ale povedal, že žiaden doklad totožnosti nemá. Pretože nemal doklad totožnosti požiadal kolegu aby s ním išiel k vozidlu a svedok išiel za tým druhým pánom, ktorý tam sedel. Keď prišiel, videl, že vedľa neho sú dva zväzky kľúčov nejaké drobné mince, požiadal ho, aby skontroloval, či mu niečo chýba, on povedal, že mu chýba mobil a peňaženka. Svedok ešte išiel tým smerom ako išiel ten druhý človek, o ktorom bolo neskôr zistené, že je to obž. Š., či náhodou niečo nenájdem v tráve alebo v smetiakoch, ale nič tam nenašiel. Volal ďalšiu policajnú hliadku ale nepodarilo sa mu nikoho privolať, tak zákrok s kolegom dokončili sami a oboch mužov jedným autom previezli na oddelenie. Tam o situácii informoval povereného príslušníka, následne išli s kolegom spísať úradný záznam. Keď sa obž. Š. pýtal, čo pri tom pánovi robil a on mu povedal, že ho chcel len zobudiť.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že vo výhlade na poškodeného a obžalovaného mu nič nebránilo, obžalovaný mal ruky na poškodenom a šmátral po ňom.

Svedok U. B., na hlavnom pojednávaní súdu uviedol, že ako člen hliadky polície vykonával službu v Starom meste, kolega bol veliteľom hliadky. V tej dobe prechádzali služobným motorovým vozidlom Nissan Xtrail, po Obchodnej ulici, keď kolega, veliteľ hliadky upozornil na osobu sediacu pri VÚB. Svedok sa pozrel, videl nejakú sediacu osobu a nad touto osobou sa skláňal obžalovaný Š., pričom svedok videl, že poškodenému rukami prehľadával bundu, šmátral po bunde. Kolega bol veliteľom hliadky a bol zároveň aj vodičom motorového vozidla, svedok bol spolujazdcom. S vozidlom sa potrebovali

otočiť ale obžalovaný keď ich zbadal, odchádzal rýchlym krokom smerom dolu k námestiu, nachvíľku ho stratili z očí, keď sa otočili a išli za ním. Obžalovaný neutekal, ale odchádzal rýchlym krokom. To bolo taktiež znamenie niečoho, pretože keby zostal na mieste, tak by zrejme zistili, čo sa tam vlastne deje. Išlo o to, že tá osoba, poškodený, mohol byť jeho kamarát. Pána Š. vyzvali, aby preukázal jeho totožnosť, vrátili sa k tomu pánovi, ktorý tam stále sedel, pri VÚB, mal hlavu so šiltovkou dolu a okolo neho boli povykľadané jeho osobné veci. Svedok videl kľúče od auta, občiansky preukaz, ďalšie veci si už nepamätá. Poškodeného zobudili, tomuto chýbala peňaženka a obžalovaného, aj s poškodeným previezli na políciu, poškodený ale nebol predvedený, to bol iba obžalovaný Š., poškodený išiel dobrovoľne.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že veci poškodeného, ktoré mal okolo seba, boli nerovnomerne, ako keby porozhadzované. Obžalovaný keď šmátral po poškodenom rukami, tak mal ruku pod bundou poškodeného.

Následne súd oboznámil spisový materiál z prípravného konania s dôrazom na osobu obžalovaného, na jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupky.

Čo sa týka priestupkov, súdu bola doručená správa evidencie priestupkov, v ktorej je šesť záznamov o priestupkoch, prevažne majetkového charakteru. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pre majetkovú i drogovú trestnú činnosť, v súčasnosti sa nachádza v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za obdobnú majetkovú trestnú činnosť.

Pred vynesením rozsudku si súd vyslúchol záverečné návrhy tak prokurátora, ako aj obhajoby, ako zhrnutie dokazovania vykonaného tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať obž. T. Š. vinným na skutkovom a právnom základe tak ako je uvedené v písomne podanej obžalobe, čo sa týka samotného dokazovania poukázal na výsluch svedka L. W., ktorý vyslovene uviedol, že obžalovaný mal ruky na poškodenom a šmátral po ňom. Svedok následne vysvetlil súdu, čo rozumie pod výrazom šmátral, zároveň uviedol, že pokiaľ aj obžalovaný sa bránil tým spôsobom, že budil poškodeného, svedok vzhľadom na konanie obžalovaného uviedol, že tomu tak určite nebolo a tieto skutočnosti zároveň potvrdil aj svedok U. B., ktorý podrobne opísal priebeh skutku. I z jeho výpovede ako aj prečítanej zápisnice z príp. konania je zrejmé, že obžalovaný strkal poškodenému ruky do vreciek jeho oblečenia, resp. mal strčené ruky, alebo ruku pod bundou poškodeného, kt. mal na sebe. Vo vzťahu k sv. B. je podľa prokurátora potrebné uviesť, že tento ako spolujazdec sa nevenoval vedeniu vozidla, teda mal dostatok času, aby vnímal správanie obžalovaného a toto následne vedel aj primerane zreprodukovať v priebehu hlavného pojednávania. Rovnako tak z kamerového záznamu, ktorý bol prehratý v priebehu HP nevyplýva, že by sa na mieste skutku mala predtým objaviť iná alebo ďalšia osoba, čo takisto spochybňuje pravdivosť výpovede obžalovaného, ktorý sa bránil tým spôsobom, že predtým než prišiel na miesto činu tam mala byť iná osoba, ktorá poškodenému mohla veci odcudziť. Čo sa týka samotného skutku, obžaloba nekladie obžalovanému za vinu že by poškodenému odcudzil peňaženku a telefón, poškodený uvádza, že telefón už pri sebe nemal, keď ho preberali policajti, bez ohľadu na to, či tieto veci, teda peňaženku a telefón poškodený stratil, lebo ich nemal u seba, nič nemení na právnom posúdení konania obžalovaného v tejto veci. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, aj vzhľadom na skutočnosť, že je nezamestnaný, s nízkym príjmom a nemajetný, je zrejmé, že si protiprávnou činnosťou snaží zabezpečiť prostriedky na svoju obživu. Na základe uvedeného je prokurátor toho názoru, že konanie obžalovaného napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pričom navrhol súdu, aby uznal vinu obžalovaného a uložil mu primeraný NEPO trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia a to vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby. Čo sa týka samotnej výmery trestu z hľadiska naplnenia účelu trestu považuje za primeraný trest v takej výške ako bol uložený v danej veci trestným rozkazom zo dňa 13.4.2016.

Obhajca v záverečnej reči poukázal na skutočnosť, že obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na HP prehlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Jednoznačne je treba kvalifikovať jeho konanie ako iné, ako protizákonné. Videl nejakého človeka, ktorý sedí vo výklenku kde sa nachádza bankomatový automat a nejaká iná osoba, pravdepodobne ho šacovala, preto sa otočil, vrátil sa na miesto činu a pokúšal sa poškodeného, ktorý tam spal v sediacej polohe zobudiť, s tým, že potom z tohto miesta odišiel, pretože pán poškodený bol v takom štádiu opitosti, že na nič nereagoval a ani si na nič nepamätá. Veľmi ťažko je možné preukázať pánovi obžalovanému pokus prečinu krádeže,

to že niekto objíma okolo prs poškodeného a snaží sa ho zdvihnúť, je ťažko kvalifikovať ako pokus čohosi. Ku krádeži jednoznačne neprišlo, pretože obžalovaný bol okrem veľmi krátkej doby stále v dohľade dvoch policajtov. Tá krátka doba reprezentovala otočenie vozidla, ktorá činnosť sa mohla javiť páchatelovi ako odchod polície, tam treba sa spýtať kde sú veci, ktoré chýbajú pánovi poškodenému a to peňaženka a mobilný telefón, pretože nebolo zadokumentované, že by sa obžalovaný týchto vecí počas zrýchleného odchodu ako to popísal pán svedok B., zbavil. Obhajoba je toho názoru a presvedčenia, že pokus trestného činu krádeže nebol pánovi obžalovanému jednoznačne a bez všetkých pochybností preukázaný. Tá videokamera, ktorá zaberala bankomatový automat bohužiaľ nezaberala sediaceho spiaceho poškodeného, teda ani osoby, ktoré s ním manipulovali, či už bola jedna, dve alebo tri. Preto je obhajba toho názoru, že je treba pána obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

K procesnému postupu prvostupňového súdu:

Okresnému súdu Bratislava 1 bola dňa 11.04.2016 prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava 1 podaná obžaloba na obv. T. Š. pre prečin krádeže v štádiu pokusu, podľa § 212 § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe. Spoločne s obžalobou prokurátor podal na obžalovaného Š. aj návrh na vzatie do väzby, prokurátor postupoval podľa § 204 ods. 1 Tr. por..

Sudca Okresného súdu Bratislava 1 preskúmal podanú obžalobu i návrh prokurátora a vydal trestný rozkaz OT 43/2016 zo dňa 13.04.2016, ktorým uznal obž. T. Š. vinným pre prečin krádeže v štádiu pokusu, podľa § 212 § 14 ods. 1 k § 212 ods.2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Obžalovaný proti tomuto rozhodnutiu súdu podal odpor, sudca pre prípravné konanie nariadil hlavné pojednávanie postupom podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. por., podľa § 348 ods. 1 písm. c/ Tr. por. rozhodol o návrhu na vzatie do väzby a postupom podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. por. umožnil obžalovanému voľbu obhajcu. Následne vykonal dokazovanie na nariadenom hlavnom pojednávaní, v prítomnosti obhajcu obžalovaného.

Po vykonaní a vyhodnotení dôkazov, po zvážení záverečných návrhov tak obžaloby, ako aj obhajoby súd dospel k záveru, že obžalovaný T. Š. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže v štádiu pokusu, podľa § 212 § 14 ods. 1 k § 212 ods.2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pretože v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní, pokúsil sa odcudziť osobné veci poškodeného A. D., k dokonaniu trestného činu však nedošlo, práve v dôsledku včasného zákroku policajtov, ktorí obžalovaného zadržali.

Tento záver súdu je založený na výpovediach svedkov - zakročujúcich policajtov W. a B., podporne na výpovedi poškodeného D. a taktiež na obsahu dokazovania v prípravnom konaní, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní oboznámené zákonným spôsobom.

Súd nemá ani najmenšie pochybnosti o tom, že by sa skutok mohol stať inak, ako je obsahom skutkovej vety podanej obžaloby.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že sa poškodenému snažil pomôcť, keďže tento bol opitý sa sedel na zemi je detinská, navyše nie je podporená ani jediným objektívnym dôkazom. Ak by aj poškodený sedel na zemi a obžalovaný sa mu snažil pomôcť postaviť, pre súd je neuveriteľné, že by sa poškodený neprebral a neurobil nejaký pohyb. Drobné mince, kľúče rozsypané okolo sediaceho poškodeného taktiež neposkytujú oporu tvrdeniu obžalovaného o jeho snahe pomôcť. Policajti, ktorí sa pokúsili poškodeného zobudiť nemali ani najmenší problém s týmto dokonca komunikovať, keď im odpovedal, aké veci mu chýbajú.

Podľa vlastného tvrdenia, obžalovaný sa mal dokonca poškodeného pokúšať postaviť, tento sa ani nezobudil. Takéto tvrdenie súd považuje za nedôveryhodné práve s poukazom na následný postup polície a správanie poškodeného vo vzťahu k policajtom, ktorí ho budili.

Súd poukazuje na logické skutkové odôvodnenie konania obžalovaného ako trestného činu v záverečnom návrhu prokurátora, ktorý s prehľadom zhrnul vykonané dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové závery.

Čo sa týka záverečného návrhu obhajoby, tento poukazuje na vyhlásenie obžalovaného a jeho prednes, výpoveď obžalovaného, ktorá má zakladať pochybnosti o jeho vine však súd nepovažuje za natoľko dôveryhodnú, aby mohla ovplyvniť rozhodnutie o vine obžalovaného.

Súd pri uznaní viny obžalovaného pre skutok, za ktorý bola prokurátorom podaná obžaloba, tomuto ukladal trest v zákonných hraniciach ustanovenia § 212 ods. 3 Tr. zák., teda v základnom intervale 6 mesiacov až tri roky odňatia slobody. Súd sa tiež vyrovnal s pohľadujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák.. Súd si bol pri ukladaní trestu vedomý i ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého je uloženie podmieneného trestu vylúčené ak bol skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Súd nemal žiadne pochybnosti o ukladaní nepodmieneného trestu obžalovanému, na rozdiel do svojho rozhodovania trestným rozkazom, keď bol obžalovanému uložený trest odňatia na samej dolnej hranici trestnej sadzby s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie v skrátanom konaní, trestným rozkazom je pre páchatel'a vždy výhodnejšie vo vzťahu k ukladaniu trestu, keď súd nemá pochybnosti o vine obžalovaného. Vykonanie hlavného pojednávania s dokazovaním výsluchmi svedkov podľa súdu nesvedčí ukladaniu trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Súd nemôže nevziať do úvahy ani postoj obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti, zvyšovanie nákladov na trestné konanie a nakoniec aj neprejavenie akéhokoľvek náznaku ponaučenia z dokazovania tak v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom.

Za týchto okolností uložený trest odňatia slobody v trvaní dvadsať mesiacov súd považuje za trest zákonný a uložený pri polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je určená základným rozpätím šesť mesiacov až tri roky, s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., keď sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu /minimum 16 mesiacov/ .

Pohľadujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. por. súd obžalovanému priznať nemohol, pretože žiadne zistené neboli.

Priťažujúce okolnosti, ktoré súd pri ukladaní trestu obžalovanému priznal v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., teda predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, a tieto zistenia súd zohľadnil v uloženom treste ktorý sa nachádza pri strede trestnej sadzby.

Súd má taktiež za to, že takto uložený nepodmienený trest odňatia slobody je spôsobilý splniť účel trestného zákona a zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om, ktorý bol už v minulosti šesť krát súdne trestaný, a bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Závažnou priťažujúcou okolnosťou je fakt, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil napriek plynúcej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za veľmi podobnú trestnú činnosť.

S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný v minulosti, v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, postupom podľa § 48 ods. písm. b) Tr. zák. súd tohto zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ide o zákonnú povinnosť súdu.

Poškodený si voči obžalovanému nárok na náhradu spôsobenej škody neuplatnil, o tejto súd nerozhodoval.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia, resp. doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.